

Молитва за Рік Вірності

Бог відповідає на віру.
Віруючи, ми спілкуємось з Богом.
Спілкуючись з Богом, ми щасливі бути вірними Богові.

2014 рік буде Роком Вірності.

Віра як живе спілкування з Богом не може бути застиглою, незмінною, догматичною.

Ніякий символ віри не є остаточним, ані книга, ані ікона, ані будь-який предмет.

Ніяке слово Боже не є повним, бо слово Боже прозвучить повністю лише у вічній безмежності, так само вічній і так само безмежній, як і людська душа. А тому наша віра в Бога, наша вірність Божественній істині полягає у постійному самовдосконаленні.

Що б ми не створили, втілюючи душу Божу, це завжди було, є і буде чистим аркушем, на якому знайдеться місце безмежжю нових втілень істини, і кожне втілення буде лише частиною аркуша, подібною, але не тотожною всій повноті чистого аркуша, усієї всеохоплюючій істинності істини, яка належить Богу, що уособлює найвищу цінність людини. Цей білий аркуш зображує все – без виключень. Я вірую: цей аркуш досконалий, бо він не має меж.

Вірність не в тому, щоб сказати: от, я це люблю і від цього не відступаюся.

Вірність в тому, щоб, полюбивши одну душу, потім мудро полюбити всі інші, тому що всі душі є одна душа, і це людський ідеал, це Бог.

Бо чим більше любиш, тим більше маєш.

Бо любов удосконалює життя, душа удосконалює любов, Бог удосконалює душу.

Віра – це спілкування з Богом у думках та висновках, ділах і наслідках.

Ми молимося Богу всіма добрими думками та ділами, а Бог відповідає на молитви всіма добрими висновками та наслідками.

Це спілкування, ця єдність життя кожної людини з Божим життям і є досконалим одкровенням.

Форма одкровення не має значення, бо я дарую свою вірність ідеальному Богу, а не його матеріальному віддзеркаленню в морі моїх бажань.

Моя душа вірна своїй вірі, а не відчуженій формі. І я вірю, що віра у будь-якій формі настільки сильна, наскільки сильно люди вірять у себе.

ІДЕАЛІСТ

Релігійний бюлетень "Ідеаліст"
("Идеалист", "Idealist")

№ 23 (37)

19.12.2013 р.

Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації КВ № 19005-7795Р, видане Державною реєстраційною службою України 05.06.2012 р.

Ціна 50 коп. Сайт: www.temple.org.ua

Передплатний індекс 68183.

ISSN 2305-5510

Засновник, редактор, видавець:

Шеляженко Юрій Вадимович

ludstvo@gmail.com

Адреса редакції, видавця, друкарні:

вул. Тверський тупик, буд. 9, к. 82,
м. Київ, 01042.

Тел. (097) 317-93-26, факс (044) 529-04-35

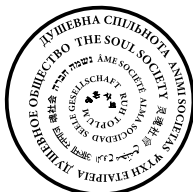
Тираж 150 прим.

Програмні цілі (основні принципи):

Утвердження індивідуальності та гласності; пропаганда ідеологій креативного ідеалізму та суверенітету особистості; відкрите вираження і вільне поширення релігійних переконань віруючими громадянами віросповідання (релігії) Віри в Найвищу Цінність Людини; проповідь одкровень; реалізація прав на свободу слова, світогляду і віросповідання, на інформацію; критика і подолання дискримінації за ознакою масовості (колективності) та інших видів протиправної дискримінації; захист і розвиток вільної душі, прав, свобод, інтересів людини і громадянина, суспільного блага, соціальних цінностей, істини, віри, добра, відповідальності перед Богом, народом, власною совістю, здорового глузду та верховенства права.

УКРАЇНСЬКА
ДУШЕВНА
СПІЛЬНОТА

Цілі та орієнтири Року Вірності

Утверджуючи найвищу цінність людини і цим реалізуючи волю Бога, у 2014 Році Вірності Українська Душевна спільнота пропонує віруючим керуватися такими цілями та орієнтирами: вірність собі; вірність істині; енергія вірності.

1. Вірність собі

Я досконало творитиму ідеї та діла.
Я послідовно продовжуватиму традиції.
Я знаходитиму себе в усьому суцюзому.

2. Вірність істині

Я самостійно оволодію істиною.
Я самовіддано реалізую слово та волю Бога.
Я самозречено буду істиною, добром та безмежною дійсністю.

3. Енергія вірності.

Я спрямую рух, поєднуючи та осилуючи всі сили.
Я відкриватиму істину, узгоджуючи та переосмислюючи все мислиме.
Я даруватиму щастя, радіючи і співпереживаючи усьому живому.

ВИ ВОЮЄТЕ З САМОЗВАНЦЯМИ? ТОДІ ВИ ВЖЕ ПРОГРАЛИ!

Протидія чесному самовихвалянню людини, нетерпимість до самозванців – ознака ізоляціонізму та деградації суспільства.

Не можна критикувати самозванців за одне лише самозванство. Не можна висловлювати ненависть до самопіару та забороняти саморекламу.

Живе, еволюціонуюче суспільство створюється самозванцями – людьми, які будують це суспільство навколо себе. Тому, якщо нема

самозванця, нема і суспільства. Є лише шкідлива ілюзія, ніби суспільство може існувати без самозванців.

Щоб бути вільною душею, рушієм суспільства, людині необхідно заявляти про себе, ділитися досвідом, ввічливо дискутувати з опонентами, пропонувати співпрацю, займатися самодіяльністю.

Тільки самостійно можна навчитися бути людиною, мислити та успішно діяти у вирі життя зі сміливістю самозванців та з відкритим розумом, звичним до саморозвитку і самокритики.

Усі інституції, усі ідеї мертві, якщо вони позбавлені людяності.

Усі інституції, усі ідеї шкідливі, якщо вони придушують людське самовираження, в тому числі позбавляючи самовираження творчого, самодіяльного змісту, підмінюючи геній натхненного самовираження формальністю масових одноманітних дій.

Самодіяльність, самоствердження – природний ритм життя людини.

Війна проти самоствердження – це мертвий хаос антилюдяності.

Хто воює проти самовихваляння, ті воюють проти здорового глузду.

І оскільки їх війна безглузда, вони вже програли її. Бо самі стали самозванцями, проголосивши цю війну.

РАДНИКИ

**Чим закінчиться "Єврореволюція"?
Відповідь на це питання я спробував дати у
коротенькому есеї, яке увійшло до 2-го видання
книжки "Мій Євромайдан".**

Привіт, народе. Не чекали? Авжеж, всі зібралися і нас не чекали. А ми тут. І настане час, коли ми скажемо напевне, чому ми так хотіли зібратися і чим все скінчиться.

Ніякі емоції не залишаються без наслідків. Емоції рухають людьми, а ми робимо висновки і скеровуємо рух у правильному напрямку. Ми допомагаємо. Ми радімо.

Ми – це ми, але ми більше, ніж ми, хоча комусь здається, що нас меншість і ми ненормальні. Ми – натхнення, одкровення. Ми не можемо бути нормальними, бо ми нові.

Ми – голос здорового глузду. Ми постійно шукаємо згоду між нами. Ми любимо згоду. Ми існуємо завдяки згоді. Згода робить нас тими, ким ми є. Згода робить нас людьми.

Ми зібралися, непокоїмося, гніваємося. Ми обнімаємося, пильно вдивляємося, слухаємо. Ми відчуваємо, співчуваємо, співпереживаємо. Ми мислимо. І ми радімо, цілюючи у голову. Якщо ми слухаємо один одного, гнів рухає нас до звільнення від гніву. Якщо ми не хочемо слухати голос

здорового глузду, ми стаємо рабами свого гніву, і гнів вбиває нас.

Релігійний
біюлетень
№ 23 (37)
19.12.2013

- Народ повстав, відчувши гнів.
Ми хочемо свободи!
- Гнів – наш тиран і бог рабів.
Від гніву звільнить згода.
- З чужими згоди не шукай,
Бо станеш теж чужим.
- Для нас не буде чужака.
Знайдеться місце всім.
- Чужим не місце серед нас.
Це наші вороги.
- Тож нам мінятися вже час,
Інакше ми загинем.
- Ми кам'яні, ми вічна твердь.
Стоїм ми на своєму!
- Такою буде наша смерть.
А нині ми живемо.

САМООПРЕДЕЛЕНИЕ ЧЕЛОВЕКА БЕЗ ЕВРО-ФАНАТИЗМА

Массовое социальное общество – банкрот. Обещания от имени народа не выполняются.

Протестная реакция на безответственность общества лишь усиливает эту безответственность, о чем свидетельствует печальный опыт развития событий после всех народных восстаний во всех странах мира. И самое печальное, что протест иррационально популярен, его магия как-то подавляет здравый смысл десятков, сотен тысяч людей.

Украинский Евромайдан – яркий пример безответственности общества. Подавляющее большинство фанатов евроинтеграции не знают европейских языков, у них нет партнеров по деловой и личной жизни в Европе. Для них евроинтеграция – это обещание, что общество подарит человеку более высокие стандарты жизни. Они требуют выполнения этого обещания, хотя сами не готовы менять к лучшему свою жизнь и жизнь окружающих.

Это абсурдно, но складывается впечатление, что тысячи и тысячи людей ушли с учебы и работы и тусуются на уличных акциях протеста, всерьез рассчитывая, что власть испугается и увеличит их заработков в несколько раз!

И заметьте: они не требуют от педагогов повысить качество преподавания (а надо бы, оно ниже плинтуса), они не требуют от менеджмента модернизировать производство, они не предлагают, как это сделать, и не начинают сами это

делать, они не хотят учиться и работать по-новому, они считают возможным для себя жить по инерции, но хотят, чтобы при этом страна вдруг сделала рывок в Европу.

Они намерены убрать президента и правительство, а кого поставит на их место и что эти люди будут делать на месте президента и правительства – им без разницы. Вся эта инерционная масса романтиков выплеснулась на улицы, где ее на наших глазах собирают, упаковывают, расфасовывают и утилизируют. Эти люди уже себе не принадлежат, у них появились кумиры, которые требуют жертв и получают их, и вкушают эти жертвы, не слушая молитвы жертвователей, гневно карая отступников, которые изредка напоминают им, что обещания подлежат выполнению. А Европа все так же далеко и долго еще будет все так же далеко. И ведь невозможно не сочувствовать, нельзя не понимать, что демонстративное унижение чужого человеческого достоинства, оргия самоунижения миллионов людей сегодня продолжится попытками унижения твоего человеческого достоинства завтра, которые придется долго и нудно отражать.

Протестующим удалось убедить друг друга, что трезвый взгляд на акции протеста – это трусость. Очень эффективный мысливирус, напроць убивает волю и тянет в толпу!

Перед такими психологическими заготовками, перед таким шквалом эмоций многие люди поневоле пасуют. И зря. По-моему, массовый бессмысленный протест – это замечательный повод для личной мобилизации, личной революции, поворота от фанатичного поклонения мистическому обществу к разумной вере в свои силы. Это время самоопределения каждого разумного человека, который выбирает судьбу творца своего счастья, не может (экий умный! :) и не хочет (подлец! :) быть объектом манипуляций по учебникам политтехнологий.

Это повод для протеста против протеста – вспомните закон отрицания отрицания в диалектическом материализме.

Если общество перестало служить инструментом развития своего творца – человека, если оно непоследовательно, агрессивное, тщеславно-«наиндивидуально», если оно самоизолируется, заформализуется, враждебно ко всему новому, если оно потеряло авторитет и не может более быть площадкой для самоутверждения человеческой личности – надо воссоздать общество заново, и воссоздать его вокруг себя. Самостоятельно.

Человек – мера всех вещей и точка отсчета во всех системах мировоззрения.

Новое общество должно начинаться с самоопределения человека, с простой и традиционной мысли: «Общество – это я».

Программа воссоздания общества проста. Поскольку лучшим индикатором деградации,

изоляция общества является противодействием любому самопровозглашению, даже конструктивному, логично прежде всего стать самозванцем. Я не шучу. Нетолерантность к чужакам и самозванцам – первейшие признаки деградации общества, и творцу нового общества жизненно необходимо стать чужаком и самозванцем, чтобы не повторить старых ошибок.

Итак, новое общество начинается с конструктивного самозванства, саморекламы. Например, я написал первую книжку о Евромайдане и распространяю ее, это повод для знакомства с любым человеком на улице и первая ниточка взаимопонимания и сотрудничества. Безумие закончится, а с новыми знакомыми, как и со старыми, мы будем работать над умными и выгодными проектами. Так каждый разумный человек выстраивает новое общество вокруг себя. И это работает, это выгодно каждому. Это уже не самореклама, это нечто существенное – самодеятельность!

А от самодеятельности недалеко и до самостоятельности, самодостаточности. И в конце концов количество самодостаточных людей переходит в качество, когда не надо выходить на митинги против инфантильных авторитетов при власти, достаточно сделать несколько звонков друзьям, чтобы договориться, кто и с какой программой с нашей поддержкой возьмет на себя ответственность за будущее всего народа.

В ТУМАНЕ

По примеру националистов из партии «Свобода», опрокинувших памятник Ленину в центре Киева, верные силовики Януковича сейчас пытаются совершить гораздо более масштабный вандализм — разнести в клочья аморфное изваяние Общества, расположенное на пьедестале киевских улиц в форме тысяч слепо протестующих тел.

Действительно, ни один кумир не вечен, будь он хоть мраморной глыбой, хоть инсталляцией на тему «Миллион капель тумана, из которого, когда надо, выходят бойцы за европейское будущее».

С другой стороны, рассеять туман можно было бы только мощным потоком свежего воздуха, но тут у режима большие проблемы: он сам весьма туманен и неровно дышит, чихая демократам в лицо гриппозными миазмами лжи.

А туман протеста сгущается. И закон всемирного тяготения его не берет, и бить туман дубинками глупо — наверняка попадешь по голове какого-то пацифиста-вегетарианца, который, отстаивая свое гражданское право быть ядовитой каплей тумана в носу диктатуры, будет кричать на весь мир о зверствах украинской милиции.

Наверное, придется ждать, пока взойдет солнце или подует сильный ветер, влажность в

Релігійний
бюлетень
№ 23 (37)
19.12.2013

глазах немного пройдет и туман развеется сам собой с обеих сторон баррикад.

Пройдут годы.

Мы еще долго будем вспоминать, как когда-то наивно верили, что стоит всем собраться на одной площади или в одном строю, и все проблемы, которые так лень было решать своим умом, по шучьему веленью, по всенародному хотенью решатся сами собой.

И мы станем немного умнее.

Мы больше не позволим себе становиться туманом.

Но наши дети и дети наших детей — чей разум, как когда-то наш, будет растворен кислотой протеста, вскипячен праведным гневом и распылен на улицах городов их циничными учителями и жожаками — будут снова и снова превращаться в туман.

Из-за нелепого, легко преодолимого, иррационального страха стать ненормальными и оказаться в одиночестве.

Из-за неумения владеть собой и быть кузнецами своего счастья.

Из-за невежества, незнания истории, пренебрежения к печальному опыту своих предков.

Ведь опыт показывает, что из кровавого тумана — чаще, чем герои — выходят чудовища.

Вот фотография заседания Верховного Совета Украинской ССР при Сталине. Депутаты копошатся у подножья памятника живому вождю.

А вот плакат Евромайдана, зовущий в прошлое, где человек был малышом у ног великой массы... Хватит. Мы больше. Человек — это океан! В моей душе ни капли обольщения мистикой стадности.

**Я КРАПЛЯ
В ОКЕАНИ**

